

ด่วนที่สุด

ที่ สว (สนช)(กมธ ๒) ๐๐๑๐/๐๕๖๖

ฝ่ายเลขานุการประชาชน กรธ.
เลขรับ ๒๕๗/๓๐

วันที่ ๓ พย ๖๐ เวลา ๑๖-๐๖ ๔๖

คณะกรรมการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอพิจารณามอบหมายกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเข้าร่วมประชุมและขอส่งข้อสังเกต
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ....

เรียน ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. .... สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๑ วันอังคารที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะได้จัดทำขึ้นและเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในการนี้ คณะกรรมการพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

๑. เนื่องจากท่านในฐานะผู้พิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. .... ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น คณะกรรมการจึงมีมติขอให้ท่านพิจารณามอบหมายกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ในประเด็นหลักการของการแบ่งกลุ่มบุคคล และหลักเกณฑ์การแบ่งกลุ่มบุคคล (มาตรา ๑๐) และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาจำนวน ๔๐ ชุด (ถ้ามี) ในวันอังคารที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๓๑๐ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ 13.๐๐

๒. ขอส่งข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. .... ในส่วนที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาเป็นฉบับแรก ดังนี้

หมวด ๑ ผู้สมัคร

(๑) ประเด็นบทบัญญัติความคุ้มครองคณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต (มาตรา ๗)

เห็นด้วยในการให้มีบทบัญญัติมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ดังกล่าว ซึ่งเป็นการกำหนดไว้ในลักษณะเช่นเดียวกับมาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๙ และมาตรา ๓๐ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๕๗ ...

ครั้งที่ ๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ ลงมติให้ความเห็นชอบแล้ว ทั้งนี้ หากพิจารณาบทบัญญัติของความในตอนที่ท้ายมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งกำหนดว่า “...หากได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง ไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง” มีการใช้ถ้อยคำแตกต่างกันกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งสองฉบับดังกล่าว ซึ่งกำหนดว่า “ไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งทางอาญา หรือทางปกครอง” ดังนั้น จึงควรพิจารณาการใช้คำว่า “และ” หรือคำว่า “หรือ” ให้เป็นรูปแบบเดียวกัน

(๒) ประเด็นการแบ่งกลุ่มของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะหรือประโยชน์ร่วมกันที่หลากหลายของสังคม จำนวน ๒๐ กลุ่ม (มาตรา ๑๐)

(๒.๑) มาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๑๙) เป็นการกำหนดกลุ่มอาชีพที่อาจทำให้เกิดการกระจุกตัวของบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลุ่มนั้น ๆ มากเกินไป ซึ่งควรจะมีการจำแนกออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ให้ชัดเจน

(๒.๒) มาตรา ๑๐ (๙) เป็นการกำหนดถึงกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรืออื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งขอบเขตของกลุ่มดังกล่าวมีลักษณะกว้างเกินไป และอาจครอบคลุมถึงกลุ่มอื่น ๆ ในอนุมาตราอื่นแล้ว

(๒.๓) ความในมาตรา ๑๐ (๑๐) ควรตัดออก เนื่องจากเป็นการกำหนดที่มีลักษณะซ้ำซ้อนกับความในตอนที่ท้ายของ (๙) ที่กำหนดว่า “... หรืออื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน” จึงควรแก้ไขอนุมาตราดังกล่าวเป็นกลุ่มผู้ประกอบการอื่น เช่น การคมนาคม การขนส่ง โลจิสติกส์ และการบิน เป็นต้น โดยควรกำหนดบทกวาดไว้ในร่างมาตรา ๑๐ (๒๐) เพียงอนุมาตราเดียวเท่านั้น

(๒.๔) มาตรา ๑๐ (๑๔) เป็นการกำหนดถึงกลุ่มสตรี อันมิใช่เป็นการแบ่งกลุ่มตามสายอาชีพที่มีความหลากหลายของสังคม เนื่องจากชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันตามรัฐธรรมนูญในการสมัครรับเลือก ทั้งนี้ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๒ ประกอบด้วย

(๒.๕) มาตรา ๑๐ (๑๖) เห็นควรเพิ่มเติม “กลุ่มศาสนา” ในกลุ่มดังกล่าวด้วย เพื่อให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

(๒.๖) สำหรับกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เป็นการให้น้ำหนักความสำคัญของพื้นที่จังหวัดเป็นตัวตั้ง โดยมีได้คำนึงถึงสัดส่วนของผู้สมัครผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ หรืออาชีพที่หลากหลายของสังคมของแต่ละกลุ่มอย่างเหมาะสม เนื่องจากพื้นที่จังหวัดประกอบด้วย จังหวัดขนาดใหญ่ จังหวัดขนาดกลาง และจังหวัดขนาดเล็ก รวมทั้งความแตกต่างในด้านจำนวนประชากร ดังนั้น การเลือกสมาชิกวุฒิสภาในระดับต่าง ๆ จึงอาจไม่ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

(๓) ประเด็นค่าธรรมเนียมในการสมัคร (มาตรา ๑๔)

ควรกำหนดค่าธรรมเนียมในการสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาเป็นจำนวนห้าพันบาท ในอัตราเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

(๔) ประเด็นการห้ามคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยรายชื่อผู้สมัครหรือจำนวนผู้สมัครในแต่ละกลุ่มจนกว่าจะพ้นระยะเวลารับสมัคร (มาตรา ๑๗)

การกำหนดความในมาตรา ๑๗ มีความจำเป็นเพียงใดที่ต้องมีบทบัญญัติดังกล่าวและเพื่อวัตถุประสงค์ใด และในทางปฏิบัติอาจเป็นไปได้ยากต่อการควบคุมเพราะอาจมีการเปิดเผยข้อมูลทางสื่อมวลชน และผู้สมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาสามารถเปิดเผยการสมัครของตนเองได้

(๕) ประเด็นเขตอำนาจศาลในการรับคำร้อง (มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒)

ควรกำหนดให้ผู้สมัครใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีเลือกตั้ง ทั้งนี้ อาจกำหนดให้ศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจเป็นผู้รับคำร้องแทนได้

หมวด ๒ ผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือก

(๑) ประเด็นการให้มีคณะกรรมการระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ (มาตรา ๒๔)

คณะกรรมการเห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดและระดับอำเภอที่กำหนดให้ปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ เป็นประธานคณะกรรมการแล้วแต่กรณี ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอาจมีความไม่เป็นกลางทางการเมือง ซึ่งอาจส่งผลให้การเลือกไม่เป็นไปอย่างเที่ยงธรรม ส่วนการกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรือระดับอำเภอจำนวน ๓ คน เป็นกรรมการ ควรกำหนดว่าเป็นหัวหน้าจากส่วนราชการใดให้ชัดเจน นอกจากนี้ ควรกำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรา ๒๔ (๒) และ (๓) ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นด้วย

(๒) ประเด็นการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงาน (มาตรา ๒๗)

การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของผู้อำนวยความสะดวกในการเลือกตั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ควรจะต้องมีมาตรการในการคัดเลือกบุคคลซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และการที่บทบัญญัติในมาตรา ๒๗ กำหนดให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๒) และ (๓) เป็นผู้แต่งตั้งแทน จึงอาจทำให้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๒๔ ที่กำหนดให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวก และรายงานปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการเลือกสมาชิกวุฒิสภาต่อคณะกรรมการ

หมวด ๓ การเลือก

ประเด็นการเลือกระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ (มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๓๘)

การเลือกระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ยังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยในระดับประเทศตามความในมาตรา ๑๐๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากไม่สามารถอ้างอิงฐานจำนวนประชากรและจำนวนอำเภอในแต่ละจังหวัดต่าง ๆ ที่มีสัดส่วนแตกต่างกันได้

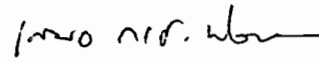
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณามอบหมายกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการในวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว พร้อมพิจารณาข้อสังเกตเพื่อดำเนินการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

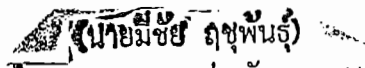

(นายสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการธิการ ๒
ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๔ - ๕
โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๕

ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
๒ พ.ค. ๒๕๖๐